

AKP

(Arbeidernes kommunistparti) blei stifta i 1973 og har altså 30-års-jubileum neste år. Medlemmene våre er aktive i antiimperialistisk arbeid, i kvinnekamp, i fagbevegelsen, i antirasistisk arbeid og mange andre steder. Vi starta Rød valgallianse (RV) som nå er et uavhengig parti, men der AKPere fortsatt jobber aktivt. Vi grunnla avisa *Klassekampen*, og er ennå hovedaksjonær, men aksjesalg pågår. Vi finnes over store deler av landet.

Ta kontakt: Osterhausgata 27, 0183 Oslo, 22 98 90 60, akp@akp.no

Rød Ungdom er ungdomsorganisasjonen til RV og AKP – samme adresse – <http://sosialisme.no/> – ru@sosialisme.no

www.akp.no

På AKPs nettsted finner du mengder med viktig politisk stoff: *Dagens mening* flere ganger i uka, pekere til revolusjonære og samfunnskritiske organisasjoner, informasjonssider om aktuelle saker (f.eks som overvåkning, Palestina og flere andre), hundrevis av artikler og bl.a. disse heftene/bøkene:

- # *Det store spillet – enda en gang*. Om norsk imperialisme, nasjonale og etniske konflikter
- # *Den umulige revolusjonen?* Om revolusjonære situasjoner i Europa
- # *Søstre, kamerater!* Om årsaker til kvinneundertrykking og vilkår for frigjøring
- # *Rød feminisme!*
- # *Kvinnekamp i Sari*. Møte med kvinnekamp i Nepal og India
- # *Kvinnelønna*. Om årsaken til at kvinnedominerte yrker har lav lønn
- # *Fleksibilitet til strikken ryker*. Om angrepene på arbeiderklassen
- # *Et revolusjonært parti*. Et debattinnlegg om prinsipper
- # *Nasjonal sjølråderett og internasjonal solidaritet – ikke union. Nei til EU*
- # *Alt vel etter Lund?* Om politiets overvåking i dag
- # AKPs program og Freds- og antikrigsprogram fra AKP

Røde Fane

er tidsskriftet til AKP. Det kommer ut med minst fire nummer i året.

Tilbudspris: 100 kroner.

Bestill ved å sende beløpet til konto 6276.05.28108.

Se også noen hundre artikler fra *Røde Fane* på www.akp.no/rfane.

**Rød
sommerleir
2002**

9.–14. juli på Strand ved Sandefjord

Program: se www.akp.no

Spørsmål og påmelding:

roed_sommerleir@sosialisme.no

Egen pionerleir. Barnehage.

Arrangør: RV, AKP, RU, FIN

Demonstrer mot Verdensbanken

Oslo AKP arrangerer åpent møte:

Opprøret i Argentina

tirsdag 25. juni klokka 19 på Asylet

Det gule bydelshuset på Grønland torg (2. etasje på kafeen Asylet)

Møt **Jorge Smith**, fagforeningsleder på et større statsverft ved Buenos Aires som har klart å slå tilbake privatiseringsforsøk. Han sitter også i landsledelsen for *Corriente Clasista y Combativa*, en nasjonal og regjeringsuavhengig militant fagorganisasjon. Smith vil ta for seg ulike strategier og taktikker på venstresida i kampen mot markedsliberalismen slik den arter seg i Argentina og nabolanda.

***Det er ikke nok å reformere Verdensbanken
– den må avskaffes,
den og heile det kapitalistiske verdenssystemet!***

akp

VERDENSBANKEN

– ET REDSKAP FOR IMPERIALISMEN

Verdensbanken

- *er et redskap for USAs verdensdominans*
- **snakker høyt om fattigdomsbekjempelse, men skaper mer fattigdom og større ulikheter**
- *snakker høyt om nasjonale strategier for landa i sør, men undergraver deres nasjonale sjølråderett og demokrati*
- **brutaliserer arbeidslivet og har maksimal markedsliberalisme som sitt mål**
- *åpner for imperialistisk utbytting og rivalisering mellom stater og multinasjonale konserner*

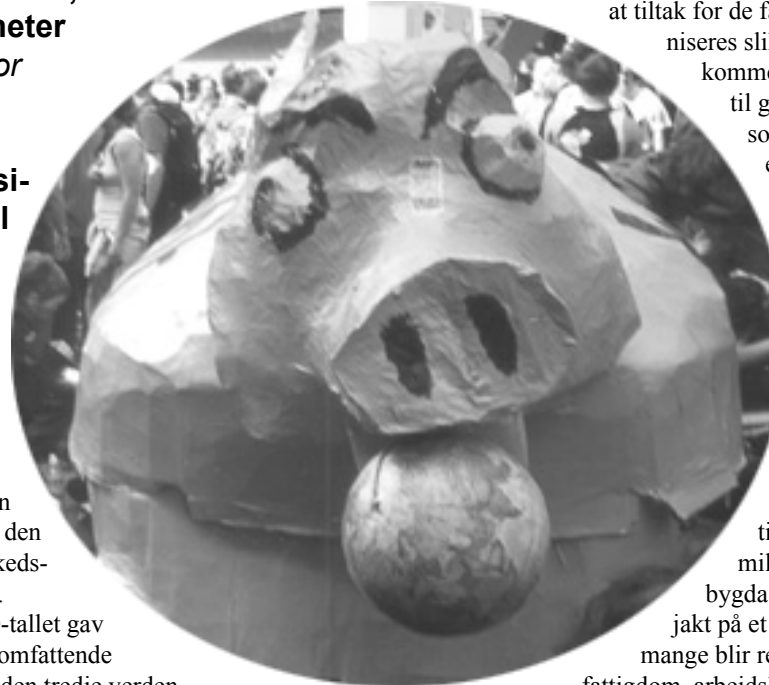
Da Verdensbanken (VB) og Det internasjonale pengefondet (IMF) blei oppretta i 1944, var det som brikker i en USA-styrt verdensorden som skulle etableres etter krigen. De to institusjonene skulle bygge opp og styre et globalt finanssystem. Det har de greidd.

VB styres av de rikeste og mektigste statene. Ei gruppe med 15% av stemmene kan blokkere vedtak. USA aleine har nærmere 20%. Også EU-landa har formell kontroll dersom de står samla. Til sammenlikning har de 47 landa sør for Sahara rundt 7%.

Verdensbanken står fram med ei mykere maske enn Pengefondet. Den er verdens største "bistandsbank". Men VB

skal styres utelukkende av økonomiske vurderinger. Den skal fremme den globale markedsliberalismen.

Fra 1970-tallet gav VB og IMF omfattende lån til land i den tredje verden. Pga gjeldsbyrden måtte landa gi fra seg kontrollen over råvarer og produksjon. Offentlige bevilgninger til velferdstiltak blei kutta dramatisk, og tjenestesektoren privatisert for å gi profitt til utenlandske og lokale kapitalister. Dette var de så-

kalte strukturtilpasningsprogrammene (SAP).

På slutten av 90-tallet blei det stor motstand mot SAP-politikken og gjeldsslaveriet. Dette pressa VB til å ta på seg nye klær. Nå blei fattigdomsbekjempelse slagordet. De fattige landa skulle utarbeide såkalte *Poverty Reduction Strategy Papers* (PRSP). Likevel videreføres innholdet i strukturtilpasningspolitikken. (Se Saprin-rapporten: www.saprin.org.) Fattigdommen og gjelda øker.

Verdensbankens fattigdomsgrense er en dollar om dagen. Og banken påpeker at tiltak for de fattige må organiseres slik at de ikke kommer "ikke-fattige"

til gode. Dvs folk som tjener mer enn denne dollaren! For økt levestandard for disse vil svekke profitten, og dermed investeringslysten.

70 % av verdens fattige er kvinner. Fattigdom tvinger millioner fra landsbygda inn til byene i jakt på et levebrød. For mange blir resultatet mer fattigdom, arbeidsløshet og prostitusjon. Den internasjonale kvinnehandelen øker dramatisk. Det er kvinner og barn som rammes hardest, når offentlige velferdsordninger blir borte eller begynner å koste penger. Derfor er Verdensbanken kvinnefiendtlig.

I Verdensbanken har Norge som vanlig opptrådt svært lojalt overfor USA.

Heile tida siden den formelle avkoloniseringa fant sted for 20–40 år siden, har det pågått ei nykolonisering. VB har stått og står sentralt i denne. Erfaringene fra 58 år med Verdensbanken viser at den ikke kan bli et instrument i kampen mot global ulikhet, sykdom og fattigdom. Den bidrar snarere til å gjøre fattige fattigere og rike rikere, til å gi mektige mer makt og avmektige mindre. Sånn sett er dette gammelt brygg i ny tapning: klassisk imperialistisk politikk.

IMF, Verdensbanken, globalisering, imperialismen – dette er ulike sider ved den kapitalistiske økonomien, der et fåtall får profitt fra utbytting av det store flertallet.

En annen verden er mulig. "Til enhver etter behov" burde være et grunnleggende premiss for verdenssamfunnet. Men dette forutsetter at kapitalismen plasseres på skraphaugen. Dette kan ikke skje ved reformer av dagens politikk, men bare ved revolusjonære omveltninger der folk tar makta og skaper en verden uten kapitalisme, uten klasser, uten utbytting. Millioner av mennesker drømmer om dette. Vi kaller et slikt samfunn kommunisme. Noe verden ennå ikke har sett.

Over heile verden protesterer folk og gjør opprør mot diktatene fra Verdensbanken og IMF. Tirsdag 26. juni kan du høre erfaringene fra en kamp som ga viktige delseire for folket i Argentina! (Se forsida av løpeseddelen.)

*The Capitalist Pig
Fra en demonstrasjon i USA
med parolen "Pass opp – den som er
svin i dag, er bacon i morgen"*